

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLI. — Wydana i rozesłana dnia 10. maja 1902.

Treść: (M 92—94.) 92. Rozporządzenie, dotyczące się wykonania ustawy z dnia 16. czerwca 1894, o ulgach pod względem należności od pożyczek i zapomóg, udzielonych w celu przywrócenia do dawnego stanu winnic zniszczonych przez mszycę winną (*Phylloxera vastatrix*). — 93. Obwieszczenie o nadaniu koncesyi na kolej małą wązko-torową w Maryańskich Łaźniach, która utrzymywana być ma w ruchu zapomocą elektryczności. — 94. Obwieszczenie, dotyczące się ustanowienia ekspozytury cłowej w Szegedynie.

92.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa z dnia 10. kwietnia 1902,

tyczące się wykonania ustawy z dnia 16. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 127, o ulgach pod względem należności od pożyczek i zapomóg, udzielanych w celu przywrócenia do dawnego stanu winnic zniszczonych przez mszycę winną (*Phylloxera vastatrix*).

§. 1.

Jeżeli w skutek urzędowo stwierdzonego pojawienia się mszycy winnej (*Phylloxera vastatrix*) w pewnej gminie, pociągającego za sobą spustoszenie winnic, właściciele tych ostatnich popadną chwilowo w niedostatek, a powiaty, gminy, kasy oszczędności, zakłady i inne osoby prawnicze udzielają im pożyczek lub zapomóg w celu przywrócenia zniszczonych winnic do dawnego stanu, w takim razie dotycząca osoba prawnicza może prosić o przyznanie ulg co do należności, w §ie 1ym ustawy z dnia 16. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 127 oznaczonych, wnosząc wolne od stempla podanie do władzy skarbowej pierwszej instancji, i to albo bezpośrednio albo przez urząd podatkowy tego okręgu, w którym znajdują się dotyczące winnice.

W podaniu tem określić należy rodzaj zamierzonej akcji ratunkowej i przedstawić okoliczności,

od których według ustawy z dnia 16. czerwca 1894 zawisa przychylne załatwienie takich prośb, wreszcie wymienić gminy, które mają być objęte akcją ratunkową. Pożyczek lub zapomóg, które mają być udzielone, w podaniu tem wyszczególniać nie trzeba.

Jeżeli chodzi o udzielenie pożyczek, przedłożyć należy wzór skryptu dłużnego.

Podania o przyznanie ulg co do należności mogą wnosić także poszczególne osoby zaciągające pożyczkę lub otrzymujące zapomogę, przyczem winny, gdy chodzi o pożyczkę, dołączyć odpis wystawić się mającego skryptu dłużnego.

§. 2.

Co do prośb o ulgi tego rodzaju różstrzyga krajowa władza skarbowa w porozumieniu z polityczną władzą krajową.

Zanim władza skarbowa pierwszej instancji przedłoży taką prośbę krajowej władzy skarbowej, winna zasięgnąć opinii politycznej władzy powiatowej, przedewszystkiem zaś sprawdzić, czy chwilowy niedostatek, w jaki popadli właściciele winnic w skutek spustoszenia, spowodowanego pojawieniem się mszycy winnej, rozciąga się także na gminy, których ta prośba dotyczy. Zbadanie stosunków poszczególnych właścicieli z osobna będzie tylko w takim razie potrzebne, jeżeli prośba dotyczy tylko poszczególnych, po imieniu nazwanych właścicieli.

Rekursy przeciw decyzjom co do takich prośb rozstrzyga Ministerstwo skarbu w porozumieniu

z Ministerstwem rolnictwa. Do tych rekursów stosuje się ustawa z dnia 19. marca 1876, Dz. u. p. Nr. 28.

§. 3.

Skrypta dłużne, wystawiane na pożyczki, o których mowa w §ie 1ym, zawierać winny oznaczenie katastru i wymiaru powierzchni parcel przez mszycę winną nawiedzonych, tudzież oświadczenie właścicieli, że pożyczki użyją na to, aby przyprować owe winnice w przeciągu pewnego okresu do dawnego stanu.

Jeżeli w przeciągu oznaczonego okresu winnice nie będą przyprowadzone do dawnego stanu, właściciele takowych tracą prawo do ulg względem należitości, które w takim przypadku należy dodatkowo przepisać, o ile w przeciągu dni 30 po upływie terminu przekroczenie tegoż nie będzie dostatecznie usprawiedliwione. Zastrzeżenie to wyrażone być ma w decyzji, którą przyznaje się ulgi co do należitości.

§. 4.

Jeżeli chodzi o pożyczki, udzielone przez jakiś zakład trudniący się interesami hipotecznymi, to przyznanie ulg co do należitości można uczynić zawisłem od tego, żeby dłużnikom tego rodzaju udzielano pożyczek pod korzystniejszymi warunkami niż te, które w dotyczącym zakładzie są ogólnie przyjęte.

§. 5.

Ta okoliczność, że dla zabezpieczenia pożyczki oprócz gruntów mszycą winną spustoszonych daje ktoś w zastaw jeszcze inne nieruchomości, nie stanowi przeszkody przyznania rzeczonych ulg.

Gdyby zniszczone winnice miały być założone na nowo nie na dotychczasowych, lecz na jakichś innych parcelach tej samej lub sąsiedniej gminy, ulgi w należitościach mogą być przyznane tylko w takim razie, jeżeli powierzchnia tych nowych parcel nie przewyższa powierzchni dawniejszych o więcej jak o jedną trzecią. W takich przypadkach skrypta dłużne zawierać mają oznaczenie katastru i wymiar powierzchni nie tylko nowych lecz i dawniejszych parcel.

§. 6.

Na skryptach dłużnych i innych dokumentach prawnych i podaniach, do których stosowane będą ulgi względem należitości, umieścić należy datę reskryptu krajowej władzy skarbowej, którym przyznano rzeczzone ulgi.

§. 7.

Rozporządzenie niniejsze zaczyna obowiązywać niezwłocznie.

Böhm r. w.

Giovanelli r. w.

93.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z d. 26. kwietnia 1902,

o nadaniu koncesyi na kolej małą wązko-torową w Maryańskich Łażniach, która utrzymywana być ma w ruchu zapomożą elektryczności.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, c. k. Ministerstwo kolei żelaznych nadało w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami, tudzież z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny gminie miasta Maryańskich Łażien na jej prośbę koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei małej elektrycznej od placu przed stacją w Maryańskich Łażniach, leżącą przy linii c. k. kolei państwa, do wnętrza miasta Maryańskich Łażien, a to pod warunkami i zastrzeżeniami poniżej przepisanimi.

§. 1.

Koncesyonaryuszce zapewnia się co do koncesyonowanej kolei żelaznej dobrodziejstwa finansowe, wyszczególnione w artykule V ustawy na wstępie wzmiankowanej.

Okres przewidzianych w artykule V, lit. d) ustawy powyższej uwolnień od podatków, ustanawia się na lat 15, licząc od dnia dzisiejszego.

Co do stempla od biletów osobowych stosowane być mają postanowienia artykułu XX ustawy powyższej.

§. 2.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest ukończyć budowę kolei na wstępie oznaczonej najpóźniej w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową zaś kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny, a to najmniej od 1. maja do 30. września każdego roku.

Dotrzymanie powyższego terminu wybudowania kolei zabezpieczyć ma koncesyonaryuszka na żądanie c. k. Rządu złożeniem stosownej kaucyi w papierach wartościowych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszce prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszce do wybudowania kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał wybudowanie takich kolei za potrzebne.

§. 4.

O ileby do wybudowania kolei koncesyonowanej użyte być miały drogi publiczne, któremi koncesyonaryuszka nie zawiaduje, takowa winna postarać się o zezwolenie tych osób, które do utrzymania owych dróg są obowiązane, a względnie władz lub urzędów, którym według istniejących ustaw służy prawo udzielania pozwolenia do używania dróg.

Koncesyonaryuszka jest obowiązana ponosić koszta urządzeń, jakieby z powodu wybudowania linii kolejowej na wstępie oznaczonej i utrzymywaniu ruchu na niej były potrzebne do zabezpieczenia swobodnego funkcyonowania przewodów telegraficznych i telefonicznych państwa, istniejących już w chwili nadania koncesyi na tę linię, mianowicie także koszta przeniesienia owych przewodów, gdyby takowe było potrzebne.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej, zastosować się powinna koncesyonaryuszka do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych technicznych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, o ile takowe w myśl postanowień rozdziału B ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, znajdują zastosowanie na małych kolejach, tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane, nakoniec do zarządzeń c. k. Ministerstwa kolei żelaznych i w ogóle władz powołanych.

§. 6.

Cyfra kapitału zakładowego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, łącznie z kosztami nabycia parku kolejowego, uposażenia funduszu zasobnego, rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją rzeczywiście poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wyczerpaniu zatwierdzonego kapitału zakładowego jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta te będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacji przez Rząd zatwierdzonego.

§. 7.

Spółka obowiązana jest dozwalać podoficerom i ordynansom, w danej chwili służbę pełniącym, bezpłatnie przejazdu koleją.

Co do bliższych szczegółów w tym względzie, umówić się należy z właściwymi władzami wojskowymi.

Koncesyonaryuszka zobowiązuje się przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§. 8.

Gdyby z powodu uroczystości, marszów wojska, parad, tudzież w razie budowy kanałów, przewodów rurowych itp. władze uznały za potrzebne wstrzymanie na pewien czas ruchu na jakiejś części kolei koncesyonowanej, koncesyonaryuszka ma poddać się bez oporu odnośnym zarządzeniom władz, bez jakiegokolwiek roszczenia do wynagrodzenia za stratę poniesioną w skutek czasowego wstrzymania ruchu.

§. 9.

Urzednicy państwa, funkcyonaryusze i studzy, jadący koleją z polecenia władz sprawujących nadzór nad zarządem i ruchem kolei żelaznych lub dla zabezpieczenia interesów państwa z tytułu koncesyi lub w sprawach dochodów skarbowych, przewożeni być powinni z pakunkami podróznymi bezpłatnie, o ile wywiadą certyfikatami urzędowymi, jakie c. k. Ministerstwo kolei żelaznych dla legitymacyi wystawiać im będzie.

§. 10.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest przewozić pocztę, tudzież funkcyonaryuszów zarządu pocztowego i telegraficznego, wszystkimi pociągami programowymi.

Za te świadczenia, jakoteż za wszelkie inne usługi na rzecz zakładu pocztowego, może koncesyonaryuszka żądać odpowiedniego wynagrodzenia, które ustanowione będzie drogą ugody.

Korespondencye, tyczące się zarządu kolei małej, wymieniane między dyrekcją lub gronem kierującym przedsiębiorstwa kolei małej a jej podwładnymi funkcyonaryuszami, lub przez tych ostatnich między sobą, mogą być przewożone przez służbę zakładu kolejowego.

§. 11.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest mieć pieczę o urządzenie na rzecz swoich funkcyonaryuszów i ich rodzin zaopatrzenia w razie niezdolności do służby lub na starość i w tym celu przystąpić do kasy emerytalnej związku austryackich kolei lokalnych, jeśliby dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nie była utworzona własna kasa emerytalna przynajmniej takie same korzyści członkom nastręczająca, a względnie przynajmniej takie same zobowiązania na koncesyonaryuszkę wkładająca, jak kasa rzeczzonego związku.

§. 12.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest dostarczać w należytym czasie Ministerstwu kolei żelaznych na jego żądanie wykazów statystycznych, potrzebnych do zestawiania statystyki rocznej kolei żelaznych.

§. 13.

Trwanie koncesyi z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne oznacza się na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także przed upływem rzeczzonego czasu uznać koncesyę za nieistniejącą nadal, gdyby określone w §. 2im zobowiązania co do rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, i o ile przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §. 11go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 14.

Prawo kaduku na rzecz państwa, ustanowione w §. 8 ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia

14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, nie stosuje się do kolei koncesyonowanej.

§. 15.

Koncesyonaryuszka nie jest upoważniona do odstąpienia trzecim osobom utrzymywania ruchu na małej kolei koncesyonowanej, wyjąwszy, gdyby Rząd wyraźnie na to zezwolił.

§. 16.

Rząd ma prawo przekonać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio do celu i trwale, tudzież zarządzić, żeby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

§. 17.

Rząd zastrzega sobie, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, w koncesyi, warunkach koncesyjnych lub ustawach przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę jeszcze przed upływem jej okresu za nieistniejącą nadal.

Wittek r. w.

94.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 1. maja 1902,

tyczące się ustanowienia ekspozytury cłowej w Szegedynie.

Według doniesienia królewsko węgierskiego Ministerstwa skarbu, przy królewsko węgierskim szegedyńskim Urzędzie pocztowym i telegraficznym ustanowiona została ekspozytura królewsko węgierskiej Komory głównej w Szegedynie z upoważnieniami komory głównej II. klasy i rozpoczęła urządowanie dnia 1. maja 1902.

Böhm r. w.